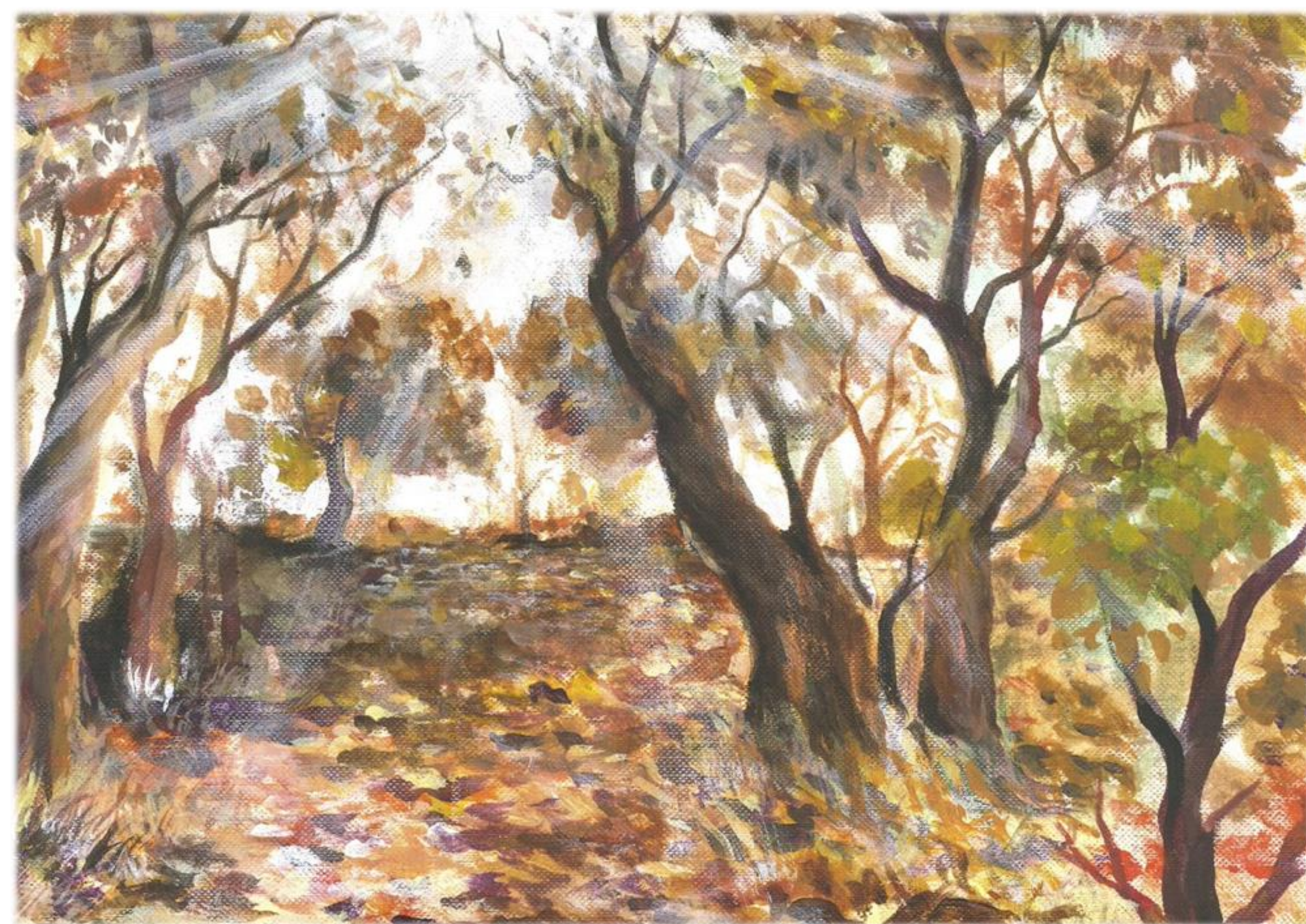

Norsk bokmål

Lille dråpe

Kan du se blader og
kvister, tørket under
den sterke sola?

Lamaene lå helt stille
i skyggen av trærne,
mot den varme jorda.
Den ene lamaen sa
«Åh jeg føler meg
helt slapp. Jeg er så
varm at jeg holder på
å smelte!»

Lamaene lukket
øynene og drømte seg
bort til grønne,
fargerike, frodige
dager! Men da de
åpnet øynene igjen så
var det like varmt og
tørt.

Tidlig en morgen kom
et lyn fra himmelen.

Der lynet traff
bakken, kom en
liten flamme.

Flammen spredte seg
og ble til en stor
brann.

Lamaene begynte å
løpe fra brannen i
full fart.

Da de var kommet et
stykke, stoppet de for å
se seg tilbake.

De så hjemmet sitt
forsvinne i store
flammer.

Langt der borte, rett
over den grå røyken
kunne de se en
bitteliten rød prikk.
Prikken beveget seg
fram og tilbake, fram og
tilbake. Fra et vann, til
brannen og tilbake til
vannet.

Da de kikket enda nærmere så de en bitteliten kolibri med rødt nebb. Kolibrien hentet vanndråper, slapp dem ned over brannen og fløy tilbake for å hente mer.

Da begynte alle
lamaene å le.

“Haha, noe så teit!

De bittesmå dråpene!

Den lille fuglen! Hva er
det den driver med?»,

sa den ene lamaen. En
annen lama humret:

«Det er det
dummeste jeg har
sett! Hei du lille
kolibri! Hva tror du at
du kan gjøre med
de små dråpene mot
den store brannen?».

Uten å la seg
forstyrre, svarte
kolibrien "Jeg gjør det
jeg kan for å slukke
brannen."

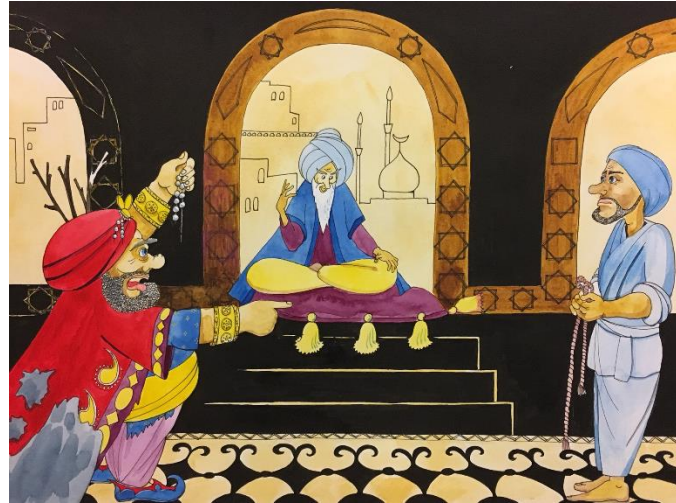
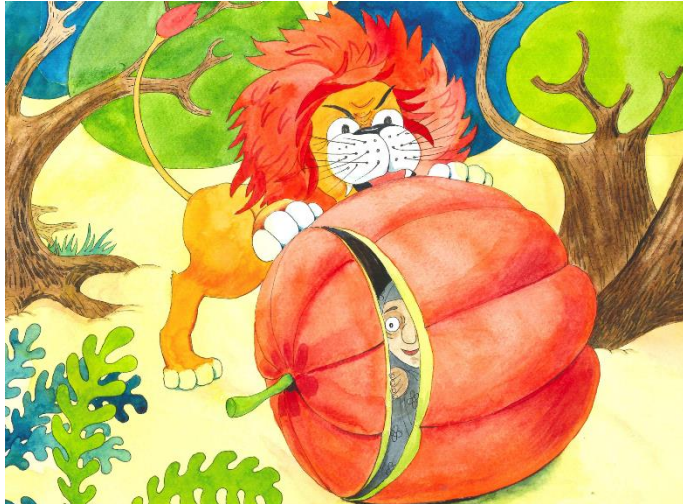

Lamaene så
på hverandre med
store øyne. Den
ene snudde ryggen
til kolibrien ...

... og begynte å løpe
av gårde. En av de
andre lamaene
fulgte etter,
og så en til. Til slutt
var alle på vei mot
vannet i en lang
rekke for å hente
vann slik som den
lille kolibrien.

Finn flere fortellinger på

nafo.oslomet.no

Fortellingen er laget med illustrasjoner fra Svetlana Voronkova